

ՆԵՐՍԻՍԻԱՆԵՐԻՆԻ ՏԱՐԻ

ՄԵԼԿ

Տարեգրանը հին 10 րոպեի. կես տարեգրանը 6 րոպե.
Առանձին համարները 5 կապեկով.
Թիֆլիսում դրվում են միմյանից խմբագրատան մէջ.
Թիֆլիս. Тифлис, Редакция «Мелк»
Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak»
ՏԵԼԵՔՈՆ № 258.

Միջազգային լիգայի և առաջատար 10—20 տարե
(լիգայի կիսամյակի եւ տարեգրանի).
Յարգարարական ընդունվում է ամեն լիգայում.
Երաժշտարարական համար վճարում են
խմբագրատան մէջ 10 կապեկ.
ՏԵԼԵՔՈՆ № 258.

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳԻՐԳՈՐ ԱՐԾԵՐՈՒՆԻ

ՅԱՐԳԱՐԱՐԱԿԱՆ

Նախահանգների հրահանգների առիթով.— Ներսիս ՏԵՍՈՒԹԻԱՆ. Հերթական մի հարցի առիթով, նամակ հարազատներին, ներքին լուրեր.— ԱՐՏԱՔԵԼ ՏԵՍՈՒԹԻԱՆ. Ինչ է կատարվում Մակեդոնիայում. Ընտրություններից յետոյ. Արաբիայի լուրեր.— ՀԵՐԹԱՆԻՍԻԱՆ. ՅԱՐԳԱՐԱՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԵՐ. — ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. — ԴԵՎԻ Արարատ:

ՆԱԽԱՐԱՐԱԿԱՆ ՀԻՐԵՆՆԵՐԻ ԱՌԻԹՈՎ

Սարսափելի հրդեհը, որին ենթարկվել են Բիրի-Հէյբաթի նախահանգները, նորից ասպարէզի վրա է դնում այն հարցը, թե արդեօք չը կա՞ն միջոցներ հրդեհների առաջն առնելու, նրանց տարածումը սահմանափակելու և նրանց հանգցնելու համար: Հրդեհը լավում աւերում է ոչ թէ միայն հանքեր, որտեղ նա երևացել է, այլ անցնում է հարևան տեղերը, բռնկում միւս հանքերը և կրակի զոհ դարձնելով նախահանգները, նրանց մօտ կանգնեցրած շինությունները և նախկին տարածքները միջոցառող պողոտայի նախկին, թէ այրում փչացնում է խոշոր հարստություններ, և թէ երկար ժամանակով կանգնեցնում արդիւնազորություններ, իսկ երբեմն բոլորովին կործանում է ամբողջ տնտեսություններ և սնանկացնում է ձեռնարկողներին: Մենք չենք խոսում և այն բանի մասին, որ նախ, իբրև վառելանիւթ, զուր տեղը փչանում է և այդպիսով դարերի ամբարած հարստությունը ասպարէզի անցնում մարդկության համար: Փչանում են նախ, երկրի հարստությունները, մարդու աշխատանքը և դրամատիկը, փչանում է տնտեսական ձեռնարկությունները: Բազում անցեալներում, հին հրդեհների առիթով, մի քանի անգամ եղել են խորհրդակցություններ հրդեհի դէմ մարտերում միջոցների մասին և կյանքով են մի քանի որոշումներ հրդեհի վնասները սահմանափակելու համար. սակայն իրականությունը իր չափազանց տխուր փաստերով ցույց է տալիս, որ հրդեհները ոչ միայն չեն պակասում, ոչ միայն չեն սահմանափակվում նեղ շրջանում, այլ այնպիսի

ծաւալ են ստանում, որ մոռացնել են տարին հին հրդեհները:

Անհասկած՝ նախագրողությունների միջոցով հնարաւոր է պակասեցնել հրդեհների դէպքերը իւրաքանչիւր նախահանգում, բայց երբ մի անգամ դժբաղդություն տեղի է ունեցել և չը նայած բոլոր նախագրողություններին՝ հրդեհը ծաւալել է մի օր և է հանք, անհրաժեշտ է, որ հրդեհը կղզիացնի և չը տեղափոխվի: Դէպի հարևան հանքերը ու նրանց էլ փչացնել բոլորովին: Մենք լաւ գիտենք, որ մի կողմից Բագուի քամին իր ուժով հոսանքով, միւս կողմից Բագուի շատրվանները իրանց բռնկված բողբոջ շատ շուտով կրակը մի տեղից գցում են միւս տեղ և հրդեհում են այնպիսի շրջաններ, որոնք ասպարէզ կարող էին համարվել սովորական պայմաններում, բայց և այնպէս մի շարք նախագրողություններով կարելի է զգալի կերպով թուլացնել կրակի տարածման ուժը և հրդեհների ուսուցանելիությունները: Երբ և է տալիս, որ շատ դէպքերում հրդեհները հետեանք են եղել զանազանությունների:

Դժուար է հրդեհների առաջն առնել ամեն ժամանակ, բայց հնարաւոր է սահմանափակել թէ նրանց թիւը և թէ նրանց տարածման ծաւալը մի որոշ աստիճանով:

ՆԵՐՍԻՍԻԱՆԵՐԻՆԻ

ՀԵՐԹԱՆԻՍԻԱՆ ՄԻ ՀԱՐՑԻ ԱՌԻԹՈՎ

«Մշակ» № 198-ը հրատարակում է գինեգործների և այգեգործների ուշադրությունը կոչված համար կենսական ամենալուրջ հարցերից մէկի վրա գիւղատնտեսական տեսակետից: Որովհետև այժմ օկուպացիայի մի նոր ծրագիր, որ նպատակ ունի նիւթական միջոցներ ժողովել առանց ակցիզի դիմելու և միևնոյն ժամանակ գինեգործությունը բարձրանալու հարցերը յանձնելու իրանց՝ գինեգործներին, հարկ ենք համարում մի քանի խորհրդածուծություններ, ինչպիսիք են՝ անձնական փորձերի վրա:

Գինու հարցը մշակելու համար նախ և առաջ

Ուրախանալով փոխանակ՝ աւելի ևս տրուածում է մարդ այն ժամանակ, երբ գնացնենք անցնում է որ և է հայ գիւղի մօտով: Քանի որ օգոստիս ամսանշանում ժամանակներից մինչև հիմա անփոփոխ մնացած այդ դեռահաս, բոլորակ անտաշ հատաքերներից նախ իսկ երբեմն ամանց ցելի չաղախի՝ չինված անձանք ճանքը՝ իրանց քաղցած, համարեա գետնի հետ հաւատարմած տափակ կառուցներով, իրանց ծաղկաւառուածներով, իրանց փողերի զանազաններով—որոնց միջով, զարմանալի է, թէ ինչպէս ել ու մուտ է անում շատ անգամ բարձրահասակ, անդա՛նայ գիւղացին, այդ նեղ, ծուռ ու մուռ կեղտոտ փողոցների լաբերին: Երբեք, ամբարների այդ անկիւն չարքերը, բուռնկանութեան այդ բացարձակ բացակայությունը՝ մի այնպիսի տխուր կերպով քանք են տալիս Շիրակի հայ գիւղերին, որ բացի կարեկցությունից ու զարմանքից ուրիշ ոչ մի հանելի զգացմանը առաջին անգամ չէ զարթնում նայողի սրտի մէջ: Եւ զարմանքն աւելի է սկզբում, քան կարեկցությունը: Ի՞նչ պէտք, աշխատաւոր հայ գիւղացին, որ օրն ի րօն վայր չէ՝ ձգում ձեռքը խոփը, աբորը, դերանդին կամ եղանը, որ անթիւ անգամ մի ժամկայ ընթացքում սրբում է ձակաւոր աղբիւր-քորանքը, որ ժայռաւանդն ու առաջարկներն անգամ դարձնում է կանաչագիւղ արտեր և արածներ՝ նա, որ անյիւղի ժամանակներէն իր մինչև այժմ յայտնի է իր անընկճելի անկունութեամբ, որ խնայելի, վառվառն աչքերում փայլում են և ուր միայն, և առաւել ծայրի շնորհ, ինչպէս չը կարողացաւ դարերի

անհրաժեշտ է գիտնալ մեր գինիների պակասությունը և թէ ինչու առհասարակ նրանք չեն կարողանում եթէ ոչ հեռաւոր երկրների, գոնէ Ռուսաստանի շուկաները գրաւել, որտեղ կարող էր մտադրել Կովկասի մէջ պատրաստված գինու համարեա ամբողջ քանակությունը: Ինչու Կովկասի գինիները չեն կարողանում իրանց յատկութիւններով մրցել արաւաւանաւոր գինիների հետ, թէ և շատ և շատ անգամ ապացուցված է, որ մեր խաղողների շատ տեսակներից հրաշալի և դիմացող գինիներ կարելի է պատրաստել:

Մեր կարծիքով այս հարցին շատ պատասխաններ կան, բայց մենք կանգ կառնենք ամենաէականների վրա:

Մեր է՝ միջոց ծախելու համար, շուկայ որոշներուց առաջ, անպայման անհրաժեշտ է լաւ միջոց պատրաստել: Եթե այն էլ այս դէպքում անհրաժեշտ է լաւ խաղող ունենալ: Մինչև որ այգեգործը չունենայ ամբողջ խաղողի պտուղ, նա անկարող է լաւ գինի պատրաստել: Այժմ միջոցներ, օրհնում, բլեկ-բոթ և դրա նման վաղի հիւսնությունների չնորհիւ խաղողը չէ հասնում և ոչնչանում է, հասածն էլ շատ վատ է լինում: Այգիին պէտք է ամեն տարի կանոնաւոր կերպով բժշկել, որպէս զի բերք ստացվի նախկին քանակութեամբ և որակութեամբ: Բայց, զօրախտաւոր, այգիներ բժշկելուն շատ տեղերում չեն տալիս այն նշանակությունը: Գիւղացի այգեգործը իր հիւսնությունները նուստը տղան սկսել է արդէն նայել զանազան անտարբերութեամբ, որովհետև նա խնդրված է պարտքերով:

Վերջինք, օրինակի համար, Շուշուկը, որի նմանները չափազանց շատ են Կովկասում: Այնտեղի այգեգործը ամբողջ տարի տալիստաւ է իր ամբողջ ընտանիքով, առանձն է խաղող և երբ օկուպացի է քանցել, պարտաւոր է գալիս է, չափում է նրա տարվայ բերքը և իրան յանձնում պահպանել և պահել, մինչև որ նրա կամքը կը լինի տանել այդ գինին իր ուզած գնով: Երբեք այգեգործին հաջիւ հաջ մնում է մի քանի թուփեր գինի իրան խախելու համար: Իսկ եթէ այգին կարկատահար է լինում, տնի ժամանակ դժբաղդ այգեգործի պարտքը աւելանում է առնել քանդակում է: Այս և որոշ նման պայմանների մէջ այգեգործը այն ևս չէ կարող ոչ կանոնաւոր մշակել, ոչ էլ բժշկել իր այգին, իսկ նրա պատրաստած գինին, արդէն

խաղող ջաղելու րօպէից, պատկանում է ուրիշին, ուրեմն և չէ կարող լաւ տեսակ լինել: Վերջապէս այգեգործը ինչքան էլ լաւ պատրաստէ, չէ կարող գինու յատկութեան համապատասխան գնով ծախել, որովհետեւ գին զնողը իր վաշխաւու պարտաւէրն է, գինու մաղանաւ զնողը նա է:

Հեռացրէք վաշխաւուն ասպարէզից, առէք այգեգործին միջոց ազատելու: Նրանից և այնուհետեւ նա ուրախութեամբ կընդունէ գինութեան առաւել միջոցները: Բուռնկան է նրան մի անգամ փորձով ցոյց տալ և այդ միջոցների զործնական արդիւնքը երևան կանել: Իսկ մինչև այդ՝ ոչ մի բարեփոխություն չէ կարող մտնել մեր տնտեսութեան մէջ:

Վերն յիշած մաղանաւ, կասեմք միջանկէալ, մեծ դեր է խաղում գինեգործական կենտրոններում: Զանի ջանի մասնագէտներ կեւած են, կօպէկ կօպէկ դրամազուլս հաւաքել ու պատրաստել գինի, պէտք է տեսլ բաւական աջող, առանց խնայելու արել են հարկաւոր ծախքեր, բայց նրանց լաւ գինիները ծախվել են մաղանաւայի համեմատ, սօսը տեսակի գինիների գնով և այդպիսով նոր սկզբը ընդ միջոց հեռացել է ամենաղից վնաս կրելու պատճառով, փոխանակ գինեգործութեանը զարկ տալու և բարի օրինակ դառնալու միւսների համար: Գ. Խարազեան

ՆԱՄԱԿ ԽՐԱՅՐՈՒԹԱՆ

Թիֆլիս, սեպտեմբերի 18-ին
Թիֆլիսի ջաղաքային ապաստարանում ներկայումս գտնվում է մի 16 տարեկան որդ, անօգնական պատանի, Արարատ Ապարէկեան: Այգեգործական ուշադրություն է դարձնել տալիս իր վրա իր նկարչական մեծ ընդունակութեամբ: Զարմանալիս այն է, որ այդ ամենը նա ձեռք է բերել իր սեփական աշխատութեամբ, առանց որ և ինչ մէկի օգնության: Նա իր նշան ուսումը ստացել է Գանձակի ջաղաքային ուսումնարանում, որտեղից երկրորդ ընթացիկների ունի փառքն վկայական առաջադիմութեան և վարքի մասին: Զարմութեան պատճառով չը կարողանալով աւարտել ուսումը, դիմում է Բագու գործ որոնելու թէ իրան և թէ իր չքաւոր ընտանիքին օգնելու (այդ դարբին էր): Մեռնելով մի խանութ պաշտօնի, նա չէ մոռանում իր օրրած նկարչությունը: Ամեն օր երեկոյան, ժամը 9-ին, խանութը փակելուց յետոյ վերադառնում է եղել տուն և նուրբ

ժամանակ եղել են գուցէ չէն ու հարուստ մեծ գիւղեր, բազմաթիւ աղաքներով: Կանչւած որդ կուլտուրական բարձրութեան վրա Մինչ այժման հայ գիւղը չէ կարողանում շատ անգամ չինել մի վայրուշ աղօթատուն, այգ գիւղացիներում դեռ ևս կանգուն են մնացել, դարեր անցնելուց յետոյ, շքնաղակերտ եկեղեցիներ: Դեռ նրանց մօտ, շատ անդերում, մնացել են հոյակապ ջարդիչ կամուրջներ, շրանքներ, արաւաշ ջարդից չինված անիւրի բեկորներ—«Պարաւան», արաւաք դրամատիքով է պարունակվում նրանցից իւրաքանչիւրի մէջ և որքան բան կարող էին պատմել մեզ նրանք հայ գիւղի տխուր անցեալի մասին և լուսաբանել նրա այժման նոյնընդան տխուր դրութիւնը:

Այլան, Այլաբը, Իւլ-Թափէլը չեն հեռանում իմ աչքից, նրանք անպատճառ ուզում են տխրութեան վրա աւելացնել իրանց բաժինը: Նրանց զարթեցրած յիշողությունները խանգարում, կապվում են իմ մտքում լուսաբանութեան հետ և ապա կանգնում այժման հայ գիւղի վրա: Եւ նայում եմ նրանց ու յիշում վերջին առաւթիւրական պատերազմը: Տասնհինգ—առաջին տարեկան աշակերտ էի եւ դեռ, երբ Ալեքսանդրօպի գերեզմանոցից ամենայն առաւել անյայտ հեռաքաղաքում թեւաւոր նայում էի դիտարկելով Այլաբի գագաթի թէ և լանջերի վրա ցրված թիւրքական անթիւ վրաններին: Գինիները, երբ վառվում էին ճրագներն ու խաղողները թիւրքական հեռաւոր բանակի մէջ, եւ ժամերով նստում էի այդ նոյն գերեզմանոցում և անթարթ

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԴԵՎԻ ԱՐԱՐԱՏ

(Շարունակութիւն *)

VI

Կէսօր է. ամառնափրփել արեւ նոյնքան վառ, որքան և ամառվայ կիսին, անխնայ արում ու խանձում է երկաթուղային գծի աջ ու ձախ կողմում տարածված խաղաները: Տխուր, միամիտ տեսարան. աչքը չէ կարողանում կանգ առնել մի կտոր կանաչի, մի խոտի ծառերի վրա, ամեն տեղ, սկսած Արաքսի լեռնաշղթաներից մինչև հեռու Արաքսի օտորոտները, նոյն խաղաներն են, նոյն հրնձված արտերը, ցողունների մոխրագոյն-դեղին մնացորդներով: Եղբ-տեղ միայն արտերի մէջ երևում են ցորենի ցածը, երկարաւուն եղաններ, փողերի ծվծվան—կողոպտիչների բազմութիւն ազան խմբերով: Որոշ շատաշատ ջրհողում են հասկերը, մինչ վրա կը հասնի գիւղացին իր զանազանաբարձ գործանքներով: Այն, ուրախացնող մի բան չունի Շիրակի դաշտը ասպարէզ այն եղանակին. արտերը ջաղիւղուց յետոյ կեանքը ամանում է դաշտերում: Զորք կողմից, կարծես, ամառի, անմարդաբանակ անապատ է, և միայն Ախուրեանն է, որ երբեմնապէս երևալով բլուրների ետեւից իր պարզ, կարկաշտուն ջրերով, կենդանացնում է փոքր ինչ թմբեղներ, անմխիթար տեսարանը:

*) Մշակ՝ № 190, 196.

վում էր իր իղային և ընթերցանութան, պարագետով մինչև խորը գիշեր:

Պատահեա պորտֆելում կան բաւական նկարներ, որոնք թէ արտակարգաժ են զանազան նկարներից և թէ հէնց իր նկարածներն են ընտելեան տեսարաններից:

Իրանը յայտն էլ ապացոյցանում են, որ նա ունի մեծ ընդունակութիւն, իսկ թէ նա ապագան է, թէ ոչ, այդ մասնադէտների որոշելու և թէ առնաարակ ապագայի բան է:

Պատահեա խորհուրդ են տուել զայ այստեղ նկարչական խորհուրդում ուսումը շարունակելու և այդ պատճառով թողնելով իր պաշտօնը դիմել է Քիֆին: յուսովով, որ բարի մարդիկ իրան չեն թողնի անօգնական: Նա զուրկ է ներթափան միջոցներից, ուստի ցանկալի է, որ պատահեա բարեօրոյ մարդիկ չը թողնէին անօգնական և հոգային նրա սարսափառ և ուսման ծախքերը:

Մ.

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒԻՆԻ

«КАВКАЗЪ» պաշտօնական լրագրում ապագրված են հետևեալ պարտադիր կանոնները: Գանձակ, Շուշի և Նուխի քաղաքների համար: Թոյ. 1) Ժողովրդի համախմբումները և ժողովները փողոցներում, հրապարակներում, այգիներում, կայարաններում և հասարակական այլ տեղերում՝ խորհրդակցութիւնների կամ գործողութիւնների համար, որոնք հակառակ են հասարակական կարգին և խաղաղութեան, ինչպէս նաև հետաքրքրվող հասարակութեան համախմբումները արգելւում են: Թոյ. 2) Ժողովականները պարտաւոր են, ոտով կանոնական աստղիկ պահանջմամբ, անյապաղ սրվել: Թոյ. 3) Ոտով կանոնական պահանջներին անխօս և անյապաղ չը հնազանդվողները ենթարկւում են վարչական կարգով, համաձայն պետական կարգը և հասարակական խաղաղութիւնը պաշտպանելու համար ձեռնարկվելիք միջոցների կանոնադրութեան 15-րորդ և 16-րորդ յօդուածներին, 500 ռուբլի տուգանքի կամ բանտարկութեան մինչև 8 ամիս: Այսպիսի պատիժներ տալու համար, համաձայն ստեղծակցութեան պաշտպանութեան դրութեան վերաբերեալ կանոնադրութեան 16-րորդ յօդուածի 1 կէտի, եւ իրաւօրութիւն եւ տալիս Գանձակի նախագահութեան Թոյ. 4) Այս պարտադիր կանոնները գործում են ստանալ հրատարակվելու օրից: Ստորագրել է սենատոր, գեներալ-ադիւտանտ իշխան Գրիգորի: Նոյնպիսի պարտադիր կանոններ հրատարակված են Կարս քաղաքի համար:

Թագուից հեռագրում են տեղական լրագիրներին, որ հրդեհը Բերի-Էյրաթում շարունակվում է. գիշերով խիլ է մի նոր ֆոնտան Կոկարեյի նաւթահանքում և իսկոյն սկսել է այրվել, այնպէս որ այժմ այրվում են 5 ֆոնտաններ: Բերի-Էյրաթը ծածկված է կրակով և ծխով: Հրդեհից ազատ մնացած նաւթահորերը մեծ վտանգի մէջ են:

այլով դիտում խառնվելու հազիւ նշմարելի տեսարաններ: Վերջի վերջոյ եւ չը կարողացայ դիմադրել իմ բուռն ցանկութեանը՝ մտերիկ տեսնելու պատերազմը, մօրից ցաղանքի, փախուլ Ալեքսանդրապոլից գէպի գործող բանակը: Աւաղ, հեշտ էր Ալեքսանդրապոլից փախչելը, բայց հեշտ չէր մտնել բանակը. գիշերողների հաջորդած մի քանի բուռնցիներից յետոյ՝ եւ օտարված էի յետ գաւառի յուսախար և ձեռնունայն, բայց և այնպէս եւ հետաքրքրութեան մասաւր բուռնականութիւն տուի: Վերադարձի կէս ճանապարհին, յուրիսման այրող արեւի տակ, կաշգռած մի բարձր բլրի գագաթին, մի քանի վերտ հեռու Ռչ-Թափաներից եւ դիտում էի տհեղ պատերազմը... Առանձին բաւականութիւն էին պատճառում ինձ այն որոտումները, որ հանում էին ուստական բանակի թնդանութիւնը: Եւ տնեցիներ էի ուղարկում Մուխտար փայային և իմ հետու, ապաւով բըլրակից ցոյց էի տալիս նրան իմ... ծտային բուռնցիները:

Պատանկութեան տհաւ րաքեր, տհաւ զգացմունքներ...

Եւ այժմ էլ լուռ էի, կարծես, Ալաշայի և Ռչ-Թափաների մէջ փոխանակվող գնդակների երկուտեանը գոռոցը, տեսնում եմ անթիւ հրացանների սպիտակ ծուխը, որ բարձրանում է յանկարծակի այս ու այն բլրի, այս ու այն արհեստական պատնէշի ետեւից, բայց հիմա թւում է ինձ, թէ եւ լուռ եմ նոյնպէս մի այլ գոռոց ու աղաղակ, որ չէի լուռ այն ժամանակ... Ալաշայի ետեւից, Թիւրքա-Հայաստանի հետու, շատ հեռու դաշտերից, ահարկու

Քիֆին դուստայի ձայնաւորներից մի քանիսը հարց են բարձրացրել, որ նորից միջնորդութիւն յարուցվի երկրագործութեան և պետական կարուածների միեւրոպութեան առաջ Մուխտարից այգին Քիֆին քաղաքին յանձնելու վերաբերմամբ, բացի այն հողաբաժիններից և յինութիւններից, որոնք պատկանում են Շեքրամապահական կայարանին:

Քիֆին քաղաքային վարչութիւնը տեղեկութիւն տուեց ստիտարակաւ—բժշկական տեսին, թէ դուստն քաղաքային արդիւնքների ցանկից դուրս է գրել հին շրջերի արտադանման համար վերցնվող տուրքը, ուստի առաջարկում է հէնց այժմեանից դադարեցնել յիշված տուրքի առնելը:

Երեքշաբթի, սեպտեմբերի 16-ին, Քիֆին քաղաքագլուխը ներկայացրեց Քիֆինի նախագահութեան դուստայի միջնորդութիւնը կառավարութեան առաջ ազատելու Քիֆինը այն ծախքերից, որ այժմ վճարում է քաղաքը ստիտարակեան պահպանութեան համար:

Ամսիս 16-ին կայացաւ քաղաքային ապաստարանների յանձնաժողովի նիստը, որի ժամանակ ի միջի այլոց կայացան հետևեալ վճիռները: 1) Կարգով II ապաստարանի յինութեան տանտիրոջ խնդրքը, որով պ. Սաւրաթանը խնդրում է զանգու իր հետ ունեցած պայմանը և դատարկել այժմեանից տները, մասնաժողովը որոշեց մերժել նրա խնդրքը, մասնաւոր որ պ. Սաւրաթանը չէ վերադարձնում սկզբից ստացած տարվայ վարձից մինչև տարվայ վերջը մնացած ամիսների վճարը: 2) Կարգովիցի մի քանի ուրիշ տանտէրերի խնդրքները, որով պարտնները առաջարկում են ապաստարանի համար վարձել իրանց յինութիւնները, սակայն մասնաժողովը անյարմար գտնելով նրանց յինութիւնները, որոշեց մերժել և պահել ապաստարանը մինչև տարվայ վերջը իր նախկին ընտկարանում, իսկ մինչև այն ժամանակ որոնել աւելի յարմարը: 3) Կարգով II ապաստարանի 8 ինտելիգենտ գիշերօթիկների խնդրքը, որով պարտնները խնդրում են թոյլ տալ իրանց շարունակել առժամանակ մնալ ապաստարանում, վճեց մերժել նրանց խնդրքը, զանի որ նրանք երկար ժամանակ են այնտեղ ապրում և կարող են իրանց միջոցներով դուրսը ապրել: Առհասարակ գիշերօթիկների վերաբերմամբ վճեց վարձի վճարում համաձայն քաղաքային ապաստարանների կանոնների, բացառութիւն կազմելով ծերերի և անընդունակների համար, որոնք մասին ամեն անգամ պիտի թողնուէր ինքնին մասնաժողովի նախագահից: 4) Կարգով II քաղաքային ապաստարանի կառավարի գեղեցուցումը, որով պարտնը առաջարկում է ապաստարաններում մտցնել արհեստների գիշերօթիկներին անգործութեան դէպքում գործ տալու համար, մասնաժողովը վճեց այդ հարցի հետ լաւ ծանօթանալու մրտա-

բով պահանջել Ռուսաստանի զանազան քաղաքներից, ուր այդ ձևի ապաստարաններ կան, կանոնադրութիւններ կամ տեղեկութիւններ և ապա հարկաւոր կարգադրութիւններ անել: 5) Կարգով տիկին Աննա Աւետիսեանի խնդրքը, որով նա առաջարկում է քաղաքին վերցնել իր խցանի գործարանը, միայն այն պայմանով, որ քաղաքը գործարանի եկամուտից որոշ տոկոս յատկացնէ իրան մինչև մահ, մասնաժողովը որոշեց նախ ընդունել տիկինը առաջարկութիւնը, ամբողջ մասնաժողովի կազմով նայել ամսիս 21-ին այդ գործարանը և ապա որոշում կայացնել ընդունել կամ չընդունելու մասին:

Ամսիս 21-ից սկսած քաղաքի պարիկմախերների խնդրները կը բացվին կիրակի և տօն օրերին առաւօտեան ժամը 8—2-ը: Այս կարգադրութիւնը արված է պարիկմախերների աւագի կողմից՝ համաձայն պարիկմախերների ժողովի վճիռի:

ԱՍՏԻՔԱՆԻՑ մեզ գրում են. «Հազիւ թէ լինի մի այլ տեղ, ուր մարդու կեանքն ու գոյքը այնքան անապահով դրութեան մէջ լինեն, որքան Աստրախանում: Ամինայանդուզն գողութիւններ իսկ այստեղ այնքան յաճախ են պատահում, որ ընտկիցների վրա սարսափ են ազդել: Սովորական բան է դարձել գիշեր ժամանակ դուռը բացելու և եթէ տանտէրը անգողութիւն ունենայ բանալու՝ էլ ոչ մի կերպ չէ կարելի գողութեան առաջն առնելու, որովհետեւ ցօղութեան կոչին ոչ ոք երեսն չէ գալիս, թէկուզ դա լինի քաղաքի կենտրոնում: Զը նայելով տեղիս ուսու լրագիրների մատուցած ռոզդեներին, գրութիւնը մնում է անփոփոխ:

ՂՈՒԲԱՅԻԾ մեզ գրում են. «Ղուբայի գաւառի ուսու Շիրվանկա գիւղի երկու բնակիչ խնդրք ենք իրաւագրին այսօր տեղիս ցուցադրած պետին՝ խնդրելով նրա միջնորդութիւնը պետական գանձարանից նրանց համար երկու հարկերակտն բուրլի բաժանելու համար, որոնք պէտք է գործադրվեն Շիրվանկա գիւղում խաղողի և պտղեղէն այգիներ անկելու համար: Գաւառագետը խօստացաւ շատ շուտով ձեռք բերել այդ գումարը նրանց համար»:

ԳԻՒԲԱՅԻԾ մեզ գրում են. «Այս մի քանի ամսովայ ընթացքում Գիւրք հայաբնակ գիւղում զանազան միջոցներով ապահով են հինգ հոգի: Սեպտեմբերի 6-ին էլ անյայտ շարագործի գնդակից սպանվեց վիցեգործը՝ զոր թաթոս անունով»:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՈՋ Ե ԿԱՏԱՐՎՈՒՄ ՄԱԿԵՂՈՒՆԱՅԻՄ

Դժգոհութիւն իշխան Ֆերդինանդի դիմ. Մակեդոնական շարաքառտիկ հարցը կատա-

լիլ դնելը, և տարիակ կտուրները... Մշտապէս ճեղքեալ ու տատանալալ նոյն իսկ իր անփական հայրենիքում, այսօր Մուխում, վաղը Բաքուում, երբորդ օրը Շիրակում, չորրորդ օրը ու գիտէ ինչ երկնքի ու առողջի տակ հայ գիւղը հնարաւորութիւն չէ ունեցել զարգանալու, կատարելագործվելու, գեղեցկանալու: Հայ գիւղացու ամբողջ խելքն ու հնարագիտութիւնը դարերի ընթացքում ուղղված է եղել մի բանի միայն—անընդաւուր հոռոջ արիւնի ու աւերածութիւնների մէջ պահել իր պրկը: Իր ղեկավարութիւնը ինքնագործութիւնը, իր կրօնը, Եւ նա պահել է այդ ամենը, բայց պահել է այժմեան օրը—գիւղերում: Հերոս գիւղացի, աւելին անել դու չէիր կարող... Իշխան, նախարար, ազատներ, ամենքն, ամենքն անհետացել կամ օտարացել են և նա միայն, իրեն փոթորիկ յանդիման անասան կանգնած մի հաստատարուն կային, իր հակադրական ուսերի վրա տալիս է հայի պատմական դժբաղդ կեանքի ամբողջ ծանրութիւնը... Նրա օրերի մէջ, իրեն մի օրրազան կանխեղ, միշտ արդիւնք, աւելին անել դու չէիր կարող... Իշխան, նախարար, ազատներ, ամենքն, ամենքն անհետացել կամ օտարացել են և նա միայն, իրեն փոթորիկ յանդիման անասան կանգնած մի հակադրական ուսերի վրա տալիս է հայի պատմական դժբաղդ կեանքի ամբողջ ծանրութիւնը... Նրա օրերի մէջ, իրեն մի օրրազան կանխեղ, միշտ արդիւնք, աւելին անել դու չէիր կարող... Իշխան, նախարար, ազատներ, ամենքն, ամենքն անհետացել կամ օտարացել են և նա միայն, իրեն փոթորիկ յանդիման անասան կանգնած մի հակադրական ուսերի վրա տալիս է հայի պատմական դժբաղդ կեանքի ամբողջ ծանրութիւնը... Նրա օրերի մէջ, իրեն մի օրրազան կանխեղ, միշտ արդիւնք, աւելին անել դու չէիր կարող... Իշխան, նախարար, ազատներ, ամենքն, ամենքն անհետացել կամ օտարացել են և նա միայն, իրեն փոթորիկ յանդիման անասան կանգնած մի հակադրական ուսերի վրա տալիս է հայի պատմական դժբաղդ կեանքի ամբողջ ծանրութիւնը... Նրա օրերի մէջ, իրեն մի օրրազան կանխեղ, միշտ արդիւնք, աւելին անել դու չէիր կարող... Իշխան, նախարար, ազատներ, ամենքն, ամենքն անհետացել կամ օտարացել են և նա միայն, իրեն փոթորիկ յանդիման անասան կանգնած մի հակադրական ուսերի վրա տալիս է հայի պատմական դժբաղդ կեանքի ամբողջ ծանրութիւնը... Նրա օրերի մէջ, իրեն մի օրրազան կանխեղ, միշտ արդիւնք, աւելին անել դու չէիր կարող... Իշխան, նախարար, ազատներ, ամենքն, ամենքն անհետացել կամ օտարացել են և նա միայն, իրեն փոթորիկ յանդիման անասան կանգնած մի հակադրական ուսերի վրա տալիս է հայի պատմական դժբաղդ կեանքի ամբողջ ծանրութիւնը... Նրա օրերի մէջ, իրեն մի օրրազան կանխեղ, միշտ արդիւնք, աւելին անել դու չէիր կարող... Իշխան, նախարար, ազատներ, ամենքն, ամենքն անհետացել կամ օտարացել են և նա միայն, իրեն փոթորիկ յանդիման անասան կանգնած մի հակադրական ուսերի վրա տալիս է հայի պատմական դժբաղդ կեանքի ամբողջ ծանրութիւնը... Նրա օրերի մէջ, իրեն մի օրրազան կանխեղ, միշտ արդիւնք, աւելին անել դու չէիր կարող... Իշխան, նախարար, ազատներ, ամենքն, ամենքն անհետացել կամ օտարացել են և նա միայն, իրեն փոթորիկ յանդիման անասան կանգնած մի հակադրական ուսերի վրա տալիս է հայի պատմական դժբաղդ կեանքի ամբողջ ծանրութիւնը... Նրա օրերի մէջ, իրեն մի օրրազան կանխեղ, միշտ արդիւնք, աւելին անել դու չէիր կարող... Իշխան, նախարար, ազատներ, ամենքն, ամենքն անհետացել կամ օտարացել են և նա միայն, իրեն փոթորիկ յանդիման անասան կանգնած մի հակադրական ուսերի վրա տալիս է հայի պատմական դժբաղդ կեանքի ամբողջ ծանրութիւնը... Նրա օրերի մէջ, իրեն մի օրրազան կանխեղ, միշտ արդիւնք, աւելին անել դու չէիր կարող... Իշխան, նախարար, ազատներ, ամենքն, ամենքն անհետացել կամ օտարացել են և նա միայն, իրեն փոթորիկ յանդիման անասան կանգնած մի հակադրական ուսերի վրա տալիս է հայի պատմական դժբաղդ կեանքի ամբողջ ծանրութիւնը... Նրա օրերի մէջ, իրեն մի օրրազան կանխեղ, միշտ արդիւնք, աւելին անել դու չէիր կարող... Իշխան, նախարար, ազատներ, ամենքն, ամենքն անհետացել կամ օտարացել են և նա միայն, իրեն փոթորիկ յանդիման անասան կանգնած մի հակադրական ուսերի վրա տալիս է հայի պատմական դժբաղդ կեանքի ամբողջ ծանրութիւնը... Նրա օրերի մէջ, իրեն մի օրրազան կանխեղ, միշտ արդիւնք, աւելին անել դու չէիր կարող... Իշխան, նախարար, ազատներ, ամենքն, ամենքն անհետացել կամ օտարացել են և նա միայն, իրեն փոթորիկ յանդիման անասան կանգնած մի հակադրական ուսերի վրա տալիս է հայի պատմական դժբաղդ կեանքի ամբողջ ծանրութիւնը... Նրա օրերի մէջ, իրեն մի օրրազան կանխեղ, միշտ արդիւնք, աւելին անել դու չէիր կարող... Իշխան, նախարար, ազատներ, ամենքն, ամենքն անհետացել կամ օտարացել են և նա միայն, իրեն փոթորիկ յանդիման անասան կանգնած մի հակադրական ուսերի վրա տալիս է հայի պատմական դժբաղդ կեանքի ամբողջ ծանրութիւնը... Նրա օրերի մէջ, իրեն մի օրրազան կանխեղ, միշտ արդիւնք, աւելին անել դու չէիր կարող... Իշխան, նախարար, ազատներ, ամենքն, ամենքն անհետացել կամ օտարացել են և նա միայն, իրեն փոթորիկ յանդիման անասան կանգնած մի հակադրական ուսերի վրա տալիս է հայի պատմական դժբաղդ կեանքի ամբողջ ծանրութիւնը... Նրա օրերի մէջ, իրեն մի օրրազան կանխեղ, միշտ արդիւնք, աւելին անել դու չէիր կարող... Իշխան, նախարար, ազատներ, ամենքն, ամենքն անհետացել կամ օտարացել են և նա միայն, իրեն փոթորիկ յանդիման անասան կանգնած մի հակադրական ուսերի վրա տալիս է հայի պատմական դժբաղդ կեանքի ամբողջ ծանրութիւնը... Նրա օրերի մէջ, իրեն մի օրրազան կանխեղ, միշտ արդիւնք, աւելին անել դու չէիր կարող... Իշխան, նախարար, ազատներ, ամենքն, ամենքն անհետացել կամ օտարացել են և նա միայն, իրեն փոթորիկ յանդիման անասան կանգնած մի հակադրական ուսերի վրա տալիս է հայի պատմական դժբաղդ կեանքի ամբողջ ծանրութիւնը... Նրա օրերի մէջ, իրեն մի օրրազան կանխեղ, միշտ արդիւնք, աւելին անել դու չէիր կարող... Իշխան, նախարար, ազատներ, ամենքն, ամենքն անհետացել կամ օտարացել են և նա միայն, իրեն փոթորիկ յանդիման անասան կանգնած մի հակադրական ուսերի վրա տալիս է հայի պատմական դժբաղդ կեանքի ամբողջ ծանրութիւնը... Նրա օրերի մէջ, իրեն մի օրրազան կանխեղ, միշտ արդիւնք, աւելին անել դու չէիր կարող... Իշխան, նախարար, ազատներ, ամենքն, ամենքն անհետացել կամ օտարացել են և նա միայն, իրեն փոթորիկ յանդիման անասան կանգնած մի հակադրական ուսերի վրա տալիս է հայի պատմական դժբաղդ կեանքի ամբողջ ծանրութիւնը... Նրա օրերի մէջ, իրեն մի օրրազան կանխեղ, միշտ արդիւնք, աւելին անել դու չէիր կարող... Իշխան, նախարար, ազատներ, ամենքն, ամենքն անհետացել կամ օտարացել են և նա միայն, իրեն փոթորիկ յանդիման անասան կանգնած մի հակադրական ուսերի վրա տալիս է հայի պատմական դժբաղդ կեանքի ամբողջ ծանրութիւնը... Նրա օրերի մէջ, իրեն մի օրրազան կանխեղ, միշտ արդիւնք, աւելին անել դու չէիր կարող... Իշխան, նախարար, ազատներ, ամենքն, ամենքն անհետացել կամ օտարացել են և նա միայն, իրեն փոթորիկ յանդիման անասան կանգնած մի հակադրական ուսերի վրա տալիս է հայի պատմական դժբաղդ կեանքի ամբողջ ծանրութիւնը... Նրա օրերի մէջ, իրեն մի օրրազան կանխեղ, միշտ արդիւնք, աւելին անել դու չէիր կարող... Իշխան, նախարար, ազատներ, ամենքն, ամենքն անհետացել կամ օտարացել են և նա միայն, իրեն փոթորիկ յանդիման անասան կանգնած մի հակադրական ուսերի վրա տալիս է հայի պատմական դժբաղդ կեանքի ամբողջ ծանրութիւնը... Նրա օրերի մէջ, իրեն մի օրրազան կանխեղ, միշտ արդիւնք, աւելին անել դու չէիր կարող... Իշխան, նախարար, ազատներ, ամենքն, ամենքն անհետացել կամ օտարացել են և նա միայն, իրեն փոթորիկ յանդիման անասան կանգնած մի հակադրական ուսերի վրա տալիս է հայի պատմական դժբաղդ կեանքի ամբողջ ծանրութիւնը... Նրա օրերի մէջ, իրեն մի օրրազան կանխեղ, միշտ արդիւնք, աւելին անել դու չէիր կարող... Իշխան, նախարար, ազատներ, ամենքն, ամենքն անհետացել կամ օտարացել են և նա միայն, իրեն փոթորիկ յանդիման անասան կանգնած մի հակադրական ուսերի վրա տալիս է հայի պատմական դժբաղդ կեանքի ամբողջ ծանրութիւնը... Նրա օրերի մէջ, իրեն մի օրրազան կանխեղ, միշտ արդիւնք, աւելին անել դու չէիր կարող... Իշխան, նախարար, ազատներ, ամենքն, ամենքն անհետացել կամ օտարացել են և նա միայն, իրեն փոթորիկ յանդիման անասան կանգնած մի հակադրական ուսերի վրա տալիս է հայի պատմական դժբաղդ կեանքի ամբողջ ծանրութիւնը... Նրա օրերի մէջ, իրեն մի օրրազան կանխեղ, միշտ արդիւնք, աւելին անել դու չէիր կարող... Իշխան, նախարար, ազատներ, ամենքն, ամենքն անհետացել կամ օտարացել են և նա միայն, իրեն փոթորիկ յանդիման անասան կանգնած մի հակադրական ուսերի վրա տալիս է հայի պատմական դժբաղդ կեանքի ամբողջ ծանրութիւնը... Նրա օրերի մէջ, իրեն մի օրրազան կանխեղ, միշտ արդիւնք, աւելին անել դու չէիր կարող... Իշխան, նախարար, ազատներ, ամենքն, ամենքն անհետացել կամ օտարացել են և նա միայն, իրեն փոթորիկ յանդիման անասան կանգնած մի հակադրական ուսերի վրա տալիս է հայի պատմական դժբաղդ կեանքի ամբողջ ծանրութիւնը... Նրա օրերի մէջ, իրեն մի օրրազան կանխեղ, միշտ արդիւնք, աւելին անել դու չէիր կարող... Իշխան, նախարար, ազատներ, ամենքն, ամենքն անհետացել կամ օտարացել են և նա միայն, իրեն փոթորիկ յանդիման անասան կանգնած մի հակադրական ուսերի վրա տալիս է հայի պատմական դժբաղդ կեանքի ամբողջ ծանրութիւնը... Նրա օրերի մէջ, իրեն մի օրրազան կանխեղ, միշտ արդիւնք, աւելին անել դու չէիր կարող... Իշխան, նախարար, ազատներ, ամենքն, ամենքն անհետացել կամ օտարացել են և նա միայն, իրեն փոթորիկ յանդիման անասան կանգնած մի հակադրական ուսերի վրա տալիս է հայի պատմական դժբաղդ կեանքի ամբողջ ծանրութիւնը... Նրա օրերի մէջ, իրեն մի օրրազան կանխեղ, միշտ արդիւնք, աւելին անել դու չէիր կարող... Իշխան, նախարար, ազատներ, ամենքն, ամենքն անհետացել կամ օտարացել են և նա միայն, իրեն փոթորիկ յանդիման անասան կանգնած մի հակադրական ուսերի վրա տալիս է հայի պատմական դժբաղդ կեանքի ամբողջ ծանրութիւնը... Նրա օրերի մէջ, իրեն մի օրրազան կանխեղ, միշտ արդիւնք, աւելին անել դու չէիր կարող... Իշխան, նախարար, ազատներ, ամենքն, ամենքն անհետացել կամ

Электротечатня Груз. Изд. Т-ва, В. Вавицкая ул.